

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er nationale bestemmelser, der fastsætter betingelser for at opnå tidsubgrænset opholdstilladelse i en medlemsstat, omfattet af anvendelsesområdet for standstill-klausulen i artikel 13 i afgørelse 1/80 af 19. september 1980 om udviklingen af associeringen, vedtaget af Associeringsrådet, der blev oprettet ved aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet, som blev undertegnet den 12. september 1963 i Ankara dels af Republikken Tyrkiet, dels af EØF's medlemsstater og Fællesskabet, og som blev indgået, godkendt og bekræftet på Fællesskabets vegne ved Rådets afgørelse 64/732/EØF⁽¹⁾ af 23. december 1963?
- 2) Hvis det er tilfældet, kan en skærpelse af tidsmæssige betingelser for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse i en medlemsstat (dvs. en skærpelse af de mindstekrav, der stilles til længden af en udlændings forudgående ophold og beskæftigelse i medlemsstaten) i så fald anses for egnet til at fremme en vellykket integration af tredjelandsstatsborgere?

⁽¹⁾ Navnet på denne sag er et fiktivt navn. Det svarer ikke til nogen af sagens parter's rigtige navne.

⁽²⁾ EFT 1977, L 361, s. 44

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Svea Hovrätt, Patent- och marknadsöverdomstolen (Sverige) den 15. juni 2023 — Guldbrev AB mod Konsumentombudsmannen

(Sag C-379/23, Guldbrev)

(2023/C 296/25)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Svea Hovrätt, Patent- och marknadsöverdomstolen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Guldbrev AB

Sagsøgt: Konsumentombudsmannen

Præjudicielle spørgsmål

1. Udgør vurdering og køb af guld af forbrugere et produkt (kombinationsprodukt) som omhandlet i artikel 2, litra c), d) og i), samt artikel 3, stk. 1, i direktiv 2005/29/EF⁽¹⁾ om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked i et tilfælde som det i hovedsagen omhandlede?
2. Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende, udgør vurdering af guld i det for den nationale domstol foreliggende tilfælde da et produkt i direktivets forstand?

⁽¹⁾ EUT 2005, L 149, s. 22.

Appel iværksat den 5. juli 2023 af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Udvidede Afdeling) den 26. april 2023 i sag T-557/20, Den Fælles Afviklingsinstans mod Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse

(Sag C-413/23 P)

(2023/C 296/26)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (EDPS) (ved D. Nardi, T. Zerdick, P. Candellier, X. Lareo og G. Devin, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Den Fælles Afviklingsinstans (Afviklingsinstansen)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves i sin helhed.
- Der træffes endelig afgørelse i sagen.
- Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes at betale sagsomkostningerne i forbindelse med appelsagen og sagen for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat to anbringender:

Det første anbringende: Fejlagtig fortolkning af artikel 3, stk. 1, og artikel 3, stk. 6, i forordning 2018/1725 ⁽¹⁾, således som denne fortolkes i Domstolens praksis, idet EDPS ifølge Retten skulle have vurderet, om de i sagen omhandlede oplysninger var personoplysninger set ud fra modtagerens synspunkt og ved at se bort fra begrebet pseudonymisering.

Det andet anbringende: Fejlagtig fortolkning af artikel 4, stk. 2, og artikel 26, stk. 1, i forordning 2018/1725, idet der ikke blev taget hensyn til princippet om ansvarlighed, og idet Retten fandt, at EDPS skulle have godtgjort, at Afviklingsinstansen faktisk havde anonymiseret de oplysninger, som den behandlede.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23.10.2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT 2018, L 295, s. 39).